

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14Csp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122202148
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Greguš, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2122202148.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Gregušom, PhD., LL.M., v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, v zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 648 892, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: A. B., A. C.: XXXXXXXXXXX, bytom B. B. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 847,95 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny vo výške 23,61 EUR zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 847,95 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 847,95 EUR od 03.09.2020 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručенou Okresnému súdu Trnava dňa 11.04.2022 domáhal zaplatenia sumy 847,95 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 847,95 EUR od 03.09.2020 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi obchodnou spoločnosťou ZINC EURO, a.s., IČO: 47 918 551, so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad ako právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako investorom bola uzatvorená Rámcová zmluva INVESTOR – NOVÁCIA podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok ZINC EURO vyhľadávať pre Investora/Investorov jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom. Súčasťou tejto zmluvy podľa čl. 12 bolo aj splnomocnenie investora pre ZINC EURO, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvoril zmluvu o pôžičke a na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej zmluvou o pôžičke. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka bola uzatvorená medzi ZINC EURO a žalovaným RÁMCOVÁ ZMLUVA – DLŽNÍK. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok ZINC EURO vyhľadávať pre žalovaného - Dlžníka jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet žalovaného uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom. Súčasťou tejto zmluvy podľa čl. X bolo aj splnomocnenie žalovaného pre ZINC EURO, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila zmluvu o pôžičke a to podľa záväzného pokynu žalovaného – záväznej žiadosti o pôžičku. Na základe záväznej žiadosti o pôžičku a vyššie uvedených rámcových zmlúv bola v súlade s § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka uzatvorená medzi Investorom a žalovaným Zmluva o pôžičke, predmetom, ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom vrátiť Investorovi. Na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke poskytol investor žalovanému peňažné prostriedky v nižšie uvedenej výške, na účet uvedený v záväznej žiadosti o pôžičku, ktoré

sa dlžník zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Zmluvné strany (veriteľ a dlžník) sú z dôvodu zjednodušenia administrácie a komunikácie na diaľku označené identifikačnými kódmi. Prehľad poskytnutých pôžičiek žalovanému investorom/investormi spolu s uvedením ich výšky, dohodnutého úroku a dátumu uzatvorenia zmluvy o pôžičke a dlžnej sumy uvádza žalobca nasledovne: investor Namig Hatamov s ID kódom E. poskytol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX pôžičku vo výške 1.000,00 € s ÚS 7,5 % p.a., ktorej nesplatená/ý: istina je 847,95 €, úrok je 23,61 €; nesplatená suma celkom je 871,56 €. Listom zo dňa 02.09.2020 Investor prostredníctvom splnomocnenca ZINC EURO pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky v súlade s čl. 3 bod 3.4 Zmluvy o pôžičke, a to z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností žalovaným, splácať dohodnuté splátky pôžičky riadne a včas.

3. ZINC EURO ako postupník a investor ako postupca v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a čl. X. bod X. RÁMCOVEJ ZMLUVY INVESTOR – NOVÁCIA uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej Investor postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu vyššie uvedenej Zmluvy o pôžičke voči žalovanému spoločnosti ZINC EURO. ZINC EURO ako postupca a žalobca ako postupník v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej ZINC EURO postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke a RÁMCOVEJ ZMLUVY – DLŽNÍK žalobcovi. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o pôžičke uzatvorená v súlade s § 657 Občianskeho zákonníka, RÁMCOVÁ ZMLUVA – DLŽNÍK uzatvorená podľa § 51 a nasl. Občianskeho zákonníka, zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi investorom a ZINC EURO a následne medzi ZINC EURO a žalobcom v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca v rámci svojej žaloby na preukázanie svojich tvrdení predložil rámcovú zmluvu INVESTOR – NOVÁCIA, rámcová zmluva – DLŽNÍK, záväzná žiadosť o pôžičku, zmluva o pôžičke, potvrdenie o čerpaní, splátkový kalendár, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú výzvu a podací hárok, zmluvu o postúpení pohľadávok medzi ZINC EURO a žalobcom.

5. Na základe skutočností tvrdených žalobcom vo svojej žalobe Okresný súd Trnava vydal platobný rozkaz, sp. zn.: 14Csp/16/2022-41 zo dňa 10. mája 2022 (ďalej len: „platobný rozkaz“), ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko sa však nepodarilo žalovanému platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk, Okresný súd Trnava vyššie uvedený platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil.

6. Následne Okresný súd Trnava vyzval žalovaného, aby sa v stanovenej lehote k žalobe žalobcu písomne vyjadril. Žaloba spolu s jej prílohami, výzvou na vyjadrenie a príslušným poučením bola žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Civilný sporový poriadok“). Žalovaný sa v rámci stanovenej lehoty písomne k žalobe žalobcu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe nepoprel a neoznačil žiadne dôkazy.

7. Podľa § 177 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak: a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur. b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon.

8. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku, keďže sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, pričom skutkové tvrdenia strán sporu nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,00 EUR. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote. Strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

9. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil,

prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“

10. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: IV. ÚS 115/03 zo dňa 03. júla 2003 a z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: III. ÚS 209/2004 zo dňa vyplýva, že: „odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizovateľné základné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivý proces.“

11. Podľa 204 Civilného sporového poriadku platí, že: „dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.“

12. Podľa 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.“

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Z vykonaného dokazovania si súd ustálil nasledovný skutkový stav: obchodná spoločnosť ZINC EURO, a.s., IČO: 47 918 551, so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad ako právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako investorom bola uzatvorená Rámcová zmluva INVESTOR – NOVÁCIA podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok ZINC EURO vyhľadávať pre Investora/Investorov jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet investora uzatvorenie zmluvy o pôžičke s dlžníkom. Súčasťou tejto zmluvy podľa čl. XX bolo aj splnomocnenie investora pre ZINC EURO, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvoril zmluvu o pôžičke a na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky poskytnutej zmluvou o pôžičke. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka bola uzatvorená medzi ZINC EURO a žalovaným RÁMCOVÁ ZMLUVA – DLŽNÍK. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok ZINC EURO vyhľadávať pre žalovaného - Dlžníka jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet žalovaného uzatvorenie zmluvy o pôžičke s investorom. Súčasťou tejto zmluvy podľa C. X bolo aj splnomocnenie žalovaného pre ZINC EURO, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila zmluvu o pôžičke a to podľa záväzného pokynu žalovaného – záväznej žiadosti o pôžičku. Na základe záväznej žiadosti o pôžičku a vyššie uvedených rámcových zmlúv bola v súlade s § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka uzatvorená medzi Investorom a žalovaným Zmluva o pôžičke, predmetom, ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom vrátiť Investorovi. Na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke poskytol investor žalovanému peňažné prostriedky v nižšie uvedenej výške, na účet uvedený v záväznej žiadosti o pôžičku, ktoré sa dlžník zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Zmluvné strany (veriteľ a dlžník) sú z dôvodu zjednodušenia administrácie a komunikácie na diaľku označené identifikačnými kódmi. Prehľad poskytnutých pôžičiek žalovanému investorom/investormi spolu s uvedením ich výšky, dohodnutého úroku a dátumu uzatvorenia zmluvy o pôžičke a dlžnej sumy uvádza žalobca nasledovne: investor E. F. s ID kódom E. poskytol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 19.11.2018 pôžičku vo výške 1.000,00 € s ÚS 7,5 % p.a., ktorej nesplatená/ý: istina je 847,95 €, úrok je 23,61 €, nesplatená suma celkom je 871,56 €. Listom zo dňa 02.09.2020 Investor prostredníctvom splnomocnenca ZINC EURO pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky v súlade s čl. X bod X.X Zmluvy o pôžičke, a to z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností žalovaným, splácať dohodnuté splátky pôžičky riadne a včas. ZINC EURO ako postupník a investor ako postupca v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a čl. X. bod 2. RÁMCOVEJ ZMLUVY INVESTOR – NOVÁCIA uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej Investor postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu vyššie uvedenej Zmluvy o pôžičke voči žalovanému spoločnosti ZINC EURO. ZINC EURO ako postupca a žalobca ako postupník v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej ZINC EURO postúpil pohľadávku vzniknutú z titulu vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke a RÁMCOVEJ ZMLUVY – DLŽNÍK žalobcovi. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o pôžičke uzatvorená v súlade s § 657 Občianskeho zákonníka, RÁMCOVÁ ZMLUVA – DLŽNÍK uzatvorená podľa § 51 a nasl. Občianskeho zákonníka, zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi investorom a ZINC EURO a následne medzi ZINC EURO a žalobcom v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené mal súd za preukázané doložením všetkých zmlúv, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

14. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka platí, že: „záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.“

15. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka platí, že: „účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.“

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka platí, že: „zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“

18. Súd vec posúdil právne tak, že žalovaný zaslal obchodnej spoločnosti ZINC EURO, a.s., žiadosť o sprostredkovanie pôžičky v konkrétnej výške. Súčasne medzi investorom a obchodnou spoločnosťou ZINC EURO, a.s., vznikol ďalší právny vzťah, ktorého obsahom bol záväzok poskytnúť finančné prostriedky neurčitému počtu potencionálnych záujemcov o pôžičku. Z uvedeného vyplýva, že obchodná spoločnosť ZINC EURO, a.s. vystupuje ako sprostredkovateľ dopytu a ponuky pri párovaní žiadosti o poskytnutie pôžičky a poskytnutím finančných prostriedkov. Obchodná spoločnosť ZINC EURO nie je zmluvnou stranou zmluvy o pôžičke medzi investorom a dlžníkom. Zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka vznikla priamo medzi investorom ako veriteľom: E. F. s G. kódom E. a žalovaným ako dlžníkom. Následne veriteľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil jeho pohľadávku na obchodnú spoločnosť ZINC EURO, a.s., a tá postúpila pohľadávku na súčasného žalobcu. Súd právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom neposúdil ako spotrebiteľský právny vzťah, ale ako občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalovaný si nesplnil riadne a včas svoje povinnosti z uzatvorenej zmluvy o pôžičke, súčasnému žalobcovi vznikol zákonný a zmluvný nárok na uplatnenie si dlžnej sumy.

19. Podľa 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“

20. K základnému rozloženiu dôkazného bremena (onus probandi) v civilnom sporovom konaní a k procesným následkom stavu non liquet sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k.: I ÚS 24/2019 zo dňa 09. júna 2020 platí, že: „civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov poniesie aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo.“

21. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 8 Cdo/140/2018 zo dňa 11.09.2011 platí, že: „dôkazné bremeno je inštitútom práva procesného, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním a prejavuje sa vo výsledku sporu. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku náležite uviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo malo v danej veci za následok zamietnutie žaloby. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo. Na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal (tak napr. rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 256/2012 a 6 Cdo 95/2011).“

22. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je povinnosť tvrdiť v zmysle § 150 Civilného sporového poriadku. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu v zmysle článku 8 Civilného sporového poriadku. Skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovaného sú prostriedkami procesnej obrany. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, respektíve nesplnenie povinnosti „relevantne tvrdiť“ má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry v spore. Prejaví sa v rámci meritórneho rozhodnutia vo veci. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. V zásade platí, že každý má tvrdiť najmä tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. To, že Civilný sporový poriadok chápe bremeno popretia tvrdení protistrany ako samostatnú procesnú povinnosť, vyplýva z ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktoré upravuje procesné následky, resp. sankciu za jej nesplnenie. (Bližšie pozri: ŠTEVČEK, M. a kol.: Civilné právo procesné. Úvod do civilného procesu a sporové konanie. 1 vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, str. 245 a 246, ISBN: 978-80-7400-876-4.)

23. Žalovaný počas celého civilného sporového konania zostal pasívny. Nevyjadril sa k žalobe žalobcu, skutkové tvrdenia žalobcu v jeho žalobe nepoprel a neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by vylučovali existenciu uplatňovaného práva žalobcu v jeho žalobe. Na základe týchto skutočností a v zmysle vyššie citovanej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike konajúci súd konštatuje, že žalovaný v civilnom sporovom konaní si nesplnil bremeno tvrdenia ohľadom skutočností, ktoré by čo i len čiastočne vylučovali uplatnený nárok žalobcu v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu súd skutočnosti tvrdené žalobcom považoval v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového konania za nesporné. Súd súčasne konštatuje, že žalobca existenciu svojho nároku uplatňovaného v tomto konaní náležite preukázal, čím uniesol dôkazné bremeno v civilnom sporovom konaní.

24. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len: „Nariadenie vlády“): „výška úrokov z omeškania je opäť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

27. Nakoľko sa žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania, žalobca si v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po vzniku omeškania dlžníka s platením svojho dlhu, pričom ich výška 9,50 % ročne bola žalobcom správne určená v súlade s § 3 Nariadenia vlády. Je tomu tak preto, pretože v čase začiatku omeškania dlžníka s platením svojho peňažného záväzku bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 4,50 %, ktorá sa v zmysle § 3 Nariadenia vlády zvyšuje celkovo o päť percentuálnych bodov (4,50 % + 5,00% = 9,50 % úrok z omeškania).

28. Podľa § 251 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

29. Súd v tomto prípade uložil žalovanému povinnosť zaplatiť vyššie uvedenú sumu s príslušenstvom do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

30. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a po podrobnej právnej analýze súd dospel k právnomu záveru, že žalobe žalobcu je potrebné vyhovieť a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku. Nakoľko žalobca zobral svoju žalobcu v časti istiny vo výške 23,61 EUR späť, súd konanie v časti istiny vo výške 23,61 EUR zastavil, o čom rozhodol vo výroku I. tohto rozsudku. Následne sa súd zamerl na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

31. Podľa § 251 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“

32. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku: „súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

33. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

34. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

35. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle zásady pomeru úspechu vo veci uvedenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu priznal žalobcovi v rozsahu 100,00 % voči žalovanému, pretože žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu, nakoľko súd vo výroku č. II. tohto rozsudku vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. V predmetnom spore mal žalobca hrubý úspech 100,00 % a hrubý úspech žalovaného bol 0,00 %, z čoho jednoznačne vyplýva konečný čistý úspech žalobcu 100,00 % ($100,00 \% - 0,00 \% = 100,00 \%$). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100,00 %, o čom konajúci súd rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.